

Forandring i dette, som gaar ud over en blot Redaktionsændring, vil der udtrykkelig blive gjort Rede herfor ved vedkommende Paragraffer.

Afsnit I.

Til § 2.

Da saavel den af Justitsministeriet som den af Indenrigsministeriet for deres respektive Forretningsomraaders Vedkommende foretagne Prøvelse af de Tilfælde, hvor Udkastets § 2 hjemler Indankning til Centraladministrationen af Magistratens og Kommunalbestyrelsens Beslutninger, har givet til Resultat, at en saadan Indankning er hjemlet i for faa Tilfælde, er det fundet rettest at bestemme, at samtlige de af Magistraten og Kommunalbestyrelsen i Medfør af Loven truffne Afgørelser kunne indankes for vedkommende Ministerium.

Justitsministeriet anser en saadan almindelig Rekurs for at være et saa meget mere paakrævet Værn for Borgerne, som man ved Forelæggelsen af dette Lovforslag i Modsætning til Ministeriets tidligere Stilling og til den hidtilværende Retstilstand er gaaet ind paa, at Bygningsvæsenets Styrelse mister den relative Selvstændighed, som Bygningskommissionens Eksistens hidtil har betegnet, og inddrages under den almindelige kommunale Administration. Naar denne Principforandring sammenholdes dels med den Kendsgerning, at Københavns Kommune som stor Grundejer og stor Bygherre kan have overordentlig væsentlige Særinteresser, dels med de i mange Retninger meget vidtgaaende Beføjelser, som det foreliggende Lovforslag hjemler Bygningsvæsenets Styrelse, vil det formentlig findes velbegrundet, at der sikres Borgerne den i den almindelig Adgang til Anke liggende Garanti.

Til § 3.

Medens Udkastet kun hjemler vedkommende Ministerium Ret til at dispensere fra Lovens Bestemmelser naar Magistraten eller Kommunalbestyrelsen anbefaler Meddelelsen af Dispensation, har man navnlig ogsaa af de i Bemærkningerne til forrige Paragraf fremhævede Grunde anset det for paakrævet i Overensstemmelse med den gældende Regel i Bygningslovens § 72 at fastslaa, at Ministeriet kun behøver at indhente de kommunale Myndigheders Erklæ-

ring for at meddele en ansøgt Dispensation.

Til § 4.

Foruden en Bestemmelse om, at Under-Stadsbygmesteren ved Siden af den i Udkastet fordrede akademiske Uddannelse tillige skal være praktisk uddannet, er der indføjet en Forskrift om, at Stadslægens Erklæring skal indhentes i alle Tilfælde, hvor hygiejniske Hensyn skønnes at gøre sig gældende. Den første Ændring fremtræder særlig som en Indrømmelse til Grundejerforeningernes Ønsker, den anden som Følge af en fra Sundhedsstyrelsen modtagen videregaaende Henstilling.

Afsnit II.

Til § 7.

Reglen i Passus 1 om, at enhver ny Gade ved begge Ender skal have Tilslutning til allerede anlagte Gader, er indskrænket til kun at gælde, hvor Forholdene tillade det.

Til § 13.

Da Tidspunktet for Indtrædelsen af den til Retningsplanens Offentliggørelse m. v. knyttede Retsvirkning ifølge § 16, Passus 1, smh. med Passus 4, er forskellig, eftersom Planen i overvejende Grad omfatter bebyggede eller ubebyggede Grunde, er der i denne Paragrafs Passus 1 indføjet en Bestemmelse om, at det ved Planens Kundgørelse udtrykkelig skal angives, hvorvidt det paagældende Terræn skal anses for bebygget eller ej. Det er derhos fundet rigtigt at foreskrive Tinglæsning af de paagældende Planer.

Den særlige Regel i Udkastets Passus 5 om Ændringer i Retningsplaner for sammenhængende Byggefelter er udeladt som mindre vel stemmende med Paragraffens øvrige Indhold.

Til § 14.

I Passus 4 er udeladt en i Udkastet indeholdt Bestemmelse om, at Kommunen ved Godkendelsen af en af Private udarbejdet Gadeplan kan tage Forbehold mod at udrede saadanne Bekostningsforøgelser, som ville flyde af, at Magistraten senere ensidigt ændrer den givne Godkendelse. Det synes rimeligst, at Magistraten altid bærer de ved saadanne senere Ændringer forvoldte Udgifter.